

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 001863 14 Uvp
Banja Luka, 12.10.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Želimira Barića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi S. B. iz T., kojeg zastupaju punomoćnici S. T. i N. Ć., advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije u T., Ul... broj.. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 15.03-361-879/12 od 06.06.2013. godine, tuženog Ministarstva... RS, B. L., u predmetu legalizacije bespravno izgrađenog objekta, odlučujući o zahtjevu zainteresovanog lica T. P., kojeg zastupa punomoćnik R. R. advokat iz T., Ul... broj ..., za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 001863 13 U od 11.04.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.10.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev Trifka Pravice za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom (stav 1. izreke), uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tuženog, kojim je povodom žalbe T. P. (zainteresovano lice), poništeno rješenje Odjeljenja... Grada T. broj 07-361-171-6/11 od 22.11.2012. godine, a kojim je odobreno tužiocu trajno zadržavanje izgrađenog poslovnog objekta na lokalitetu P., na zemljištu označenom kao k.č. br... k.o. T. (stari premjer), što odgovara k.č. 258/2 k.o. T. (novi premjer), te odlučeno da se odbija zahtjev tužioca za izdavanje odobrenja za legalizaciju bespravno izgrađenog poslovnog objekta na predmetnom zemljištu. Stavom 2. izreke presude je tuženi obavezan da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 950,00 KM u roku od 30 dana od primitka presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U obrazloženju te presude sud prihvata konstataciju tuženog u osporenom aktu da je pravosnažnim rješenjem Odjeljenja... Opštine T. broj 07-364-84/02 od 12.12.2002. godine odbijen zahtjev M. B. (oca tužioca) za izdavanje rješenja o urbanističkoj saglasnosti za izvedene radove na izgradnji privremenog poslovnog objekta, te da se radi o istom objektu koji je predmet ovog upravnog spora, ali da se osnovano u tužbi ističe da se u tom upravnom postupku odlučivalo o naknadnom pribavljanju urbanističke saglasnosti u smislu odredaba tada važećeg Zakona o uređenju prostora ("Službeni glasnik RS" broj 19796, 25/96, 10/98 i 53/02), dok je u predmetnom postupku odlučeno o zahtjevu za izdavanje rješenja o odobrenju za izvedene radove na izgradnji poslovnog objekta za bespravno izgrađene objekte u smislu člana 125. Zakona o uređenju prostora i građenju ("Službeni glasnik RS" broj: 55/10, u daljem tekstu ZUPG), i člana 7. i 8. Odluke o legalizaciji bespravno započelih ili izgrađenih objekata ili dijelova objekata na području opštine T. („Službeni glasnik opštine T. “ broj 7/10,

u daljem tekstu: Odluka o legalizaciji), čiji je smisao da se utvrde uslovi i postupak trajnog ili privremenog zadržavanja svih bespravno započelih ili izgrađenih objekata ili dijelova objekata ili utvrdi postupak rušenja bespravno započelih ili izgrađenih objekata ili dijelova objekta. Sud konstatuje da je prvostepenim rješenjem od 22.11.2012. godine, odobreno tužiocu izdavanje naknadnog rješenja o odobrenju za građenje, pa da su postupci izdavanja urbanističke saglasnosti i izdavanja odobrenja za građenje odvojeni postupci, zbog čega se ne može smatrati da se radi o presuđenoj stvari, te da je stupanjem na snagu Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik RS“ broj 40/2013), je prestao da važi ZUPG, s tim da sada važeći zakon u članu 196. stav 1. propisuje da će se upravni postupak pokrenut pred nadležnim organom do dana stupanja ovog zakona okončati po odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja postupka, osim ako je ovaj zakon povoljniji za investitora, a što je potrebno cijeliti u toku samog postupka i prema činjenicama svakog konkretnog slučaja. O ostalim tužbenim navodima sud nije raspravljao jer se nije upuštao u ocjenu utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom da je osporeno rješenje rezultat pogrešne primjene materijalnog prava. U pogledu odluke o troškovima postupka, sud je istakao da je tužilac uspio u ovom upravnom sporu zbog čega mu prema članu 49. a) stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), pripada naknada troškova spora koji prema članu 49. stav 3. ZUS obuhvataju nagradu advokata i drugih lica, kojima Zakon o parničnom postupku priznaje pravo na nagradu. S obzirom da je tužilac opredjelio zahtjev na ime sastava tužbe po advokatu u iznosu od 600,00 KM prema tarifnom broju 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“ broj 68/05), paušalnu nagradu u iznosu od 150,00 KM, što sve ukupno čini iznos od 750,00 KM plus 200,00 KM na ime sudske takse, što sve ukupno čini iznos od 950,00 KM.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), zainteresovano lice pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku. Smatra da je pobijana presuda povrijedila konačnu i obavezujuću odluku Ustavnog suda BiH AP-3125/08 od 12.10.2011. godine, kojom je naloženo nadležnom organu Opštine Trebinje da u što kraćem roku okonča postupak izvršenja rješenja Odjeljenja za...inspektora broj 07-362-37/3-99/02-03 od 07.07.2003. godine, kojim je naređeno rušenje bespravno izgrađenog objekta tužioca; da je majka zainteresovanog lica R. P. dobila 28.01.1972. godine, urbanističku suglasnost za izgradnju garaža na zemljištu gdje se nalazi njihova stambena zgrada i da je ona 25.04.1998. godine prijavila da tužilac S. B. na njenom zemljištu i uz njenu zgradu gradi garažu pa je nadležni organ tada donio rješenje broj 07-364-91/99 od 06.05.1999. godine, kojim se odbija zahtjev tužioca za izgradnju garaže na k.č. br... k.o. T., jer se „predmetna garaža nalazi na privatnom posjedu susjeda (R. i T. P.), kao i da se sa aspekta bezbjednosti saobraćaja nije moguće dozvoliti gradnja garaže čijom bi se gradnjom smanjila preglednost raskrsnice“; da je predmetni objekat izgrađen na raskrsnici ulica i uz sami objekat T. P., na zemljištu koje je društvena svojina na k.č. br....; da je nakon odbijanja zahtjeva za dobijanje urbanističke saglasnosti za izgradnju garaže M. B., otac tužioca nastavio sa gradnjom navedenog bespravno objekta sagrađivši poslovni prostor od čvrstog materijala kao trajni objekat; da se 4 godine nije izvršila odluka o rušenju objekta, pa da umjesto da se nakon 11 godina pristupi rušenju objekta nižestepeni sud donosi pobijanu presudu suprotno materijalnim i procesnim propisima, zanemarujući da se radi o presuđenoj stvari. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači tako što će se tužba odbiti, te da mu se naknade troškovi postupka u iznosu od 877,50 KM.

Tuženo ministarstvo je predložilo da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači tako da se odbije tužba ili ukine iz razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da je prije donošenja odluke Ustavnog suda BiH od 12.10.2011. godine donijet ZUPG, koji posebno definiše legalizaciju objekata na osnovu kojih je Opština T. donijela Odluku o legalizaciji („Službeni glasnik Opštine Trebinje“ broj 7/10), a tužilac podnio na zakonu zasnovan zahtjev čime se u potpunosti izmijenila pravna situacija u odnosu na ranije odluke upravnih organa; da se rješenje urbanističko građevinskog inspektora iz 2003. godine zasniva na obavezi rušenja bespravno podignutog objekta, ali je nakon toga pravna situacija izmijenjena jer je država novim zakonom omogućila legalizaciju takvih objekata, pod uslovom da su ispunjeni zakonom propisani uslovi. Ističe da se ovdje radi o drugom postupku u kojem je tužilac ispoštovao kompletnu proceduru legalizacije počev od dobijanja urbanističke saglasnosti, izrade elaborata sa stručnim mišljenjem za legalizaciju od ovlaštene projektanske kuće te ostalim naknadama a o ostalim razlozima zahtjeva koji se odnose na udaljenost objekata zainteresovanih strana ili položaja prema raskrsnici vođeno je računa u toku postupka te isti ne dovode u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osporeni akt je zasnovan na slijedećim razlozima: da je rješenje prvostepenog organa donijeto na osnovu stručnog mišljenja komisije zasnovanog na predviđanju, odnosno planiranju buduće saobraćajnice, koja nije bila planirana ni jednim planskim akom; da se prvostepeno rješenje poziva na odredbu člana 7. i 8 Odluke o legalizaciji kojom je propisano da organ pored pribavljanja stručnog mišljenja mora izvršiti i druge radnje dokazivanja, vodeći računa o visini uloženi sredstava, okruženju, uslovima lokacije i td. Međutim, s obzirom da za predmetno područje nije donesena sprovedbena planska dokumentacija i da je udaljenost predmetnog objekta od objekta zainteresovanog lica manja od minimalne udaljenosti propisane Urbanističkim planom T. 2015, prvostepeni organ je pribavio stručno mišljenje P. I. iz T. prema kojem se predmetni objekat može trajno zadržati uz određene uslove. Zaključio je da je u ovom predmetu već ranije pravosnažno odlučeno, a da u međuvremeno nije došlo do promjene planske dokumentacije za predmetno područje, zbog čega ne postoji zakonska mogućnost da se odluči na drugačiji način. Dodao je da je smisao legalizacije da se legalizuju oni objekti koji su u skladu sa dokumentima prostornog uređenja za koje nisu pribavljena odobrenja za građenje prije započinjanja radova, a da to u konkretnom nije slučaj.

Međutim, u obrazloženju prvostepenog rješenja je konstatovano da se isto donosi u ponovnom postupku, a u izvršenju rješenja tuženog od 12.07.2012. godine, postupajući po uputama datim u tom rješenju; da je proveden dokazni postupak uviđajem na licu mjesta i pribavljanjem stručnog mišljenja ovlaštene Komisije broj 154-06/11 od 29.06.2011. godine zbog činjenice da dokumenti prostornog uređenja nisu doneseni niti je postojala obaveza njihovog donošenja, te pribavljanjem urbanističko-tehničkih uslova broj 178-07/11 od 22.07.2011. godine; da je izvršen uvid u geodetski snimak urađen od strane agencije G. od 29.04.2008. godine i uvid u aerofotogrametrijski snimak; da je na osnovu tih dokaza utvrđeno da je zainteresovano lice garažne objekte izgradilo na ivici svoje parcele pa da je udaljenost tog objekta od objekta tužioca manja od 2,5 m, a na nekim mjestima je čak 40 centimetara; da do garaža vlasništvo zainteresovanog lica postoji pristupni put širine 5 m sa južne strane gdje mu je i ulaz, a sa sjeverozapadne strane do njegove parcele uz ogradu bez otvora da postoji slijepi put širine 3,5 m, te da nije tačan navod zainteresovanog lica da mu je

onemogućen faktički posjed i korišćenje njegovog objekta. Iz zapisnika o uviđaju sa lica mjesta kao i iz navedene dokumentacije, kako se dodaje, proizlazi da zainteresovano lice nema otvora prema objektu tužioca, zbog čega nema osnova njegova tvrdnja da mu je onemogućeno korišćenje tog objekta; da su u tom postupku na osnovu provedenih dokaza utvrđene činjenice i okolnosti koje su dovele do drugačijeg rješenja u odnosu na rješenje od 2002. godine kojim je odbijen zahtjev oca tužioca za legalizaciju tog objekta pa da je primjenom član 7. i 8. Odluke o legalizaciji i člana 49. stav 2. i 3. ZUPG odlučeno kao u njegovom dispozitivu.

Tuženi organ u osporenom aktu nije dao valjano obrazložene razloge o činjenicama koje je utvrdio prvostepeni organ provođenjem dokaznog postupka, navođenjem jasnih i potpunih razloga koji su opravdali odluku kao u dispozitivu rješenja. Osporeno rješenje sadrži razloge koji se odnose na nedostatak planske dokumentacije i činjenicu da je pravosnažno odbijen zahtjev tužioca za legalizaciju predmetnog objekta, iako se pravna situacija u vrijeme podnošenja zahtjeva za legalizaciju tog objekta izmijenila tako da je data mogućnost legalizacije bespravno započelih ili izgrađenih objekata, uz propisane uslove.

Činjenica da je u istoj stvari ranije donijeto rješenje o odbijanju zahtjeva oca tužioca ne može imati uticaja na novi zahtjev, jer prethodno rješenje nije postalo pravosnažno u materijalnom smislu, pa nisu postojale smetnje da prvostepeni organ odlučuje po novopodnijetom zahtjevu tužioca a pogotovo što je donio rješenje na podlozi činjenica koje je utvrđivao u iscrpno provedenom dokaznom postupku imajući pri tom u vidu prigovore zainteresovanog lica o postojanju smetnji za korišćenje njegovog objekta, dajući obrazložene razloge da zainteresovano lice nije onemogućeno u korišćenju svog objekta.. U tom smislu nisu osnovani navodi tuženog i zainteresovanog lica da se radi o presuđenoj stvari a odluka Ustavnog suda BIH broj AP-3125/08 od 12.10.2011. godine se ne bavi pitanjem donošenja rješenja o odobrenju za legalizaciju bespravno izgrađenog objekta već o povredi prava zainteresovanog lica na mirno uživanje imovine i povredi prava na pravično suđenje zbog neizvršenja rješenja urbanističko-građevinskog inspektora o rušenju objekta tužioca.

Otuda je pravilno pobijanom presudom tužba uvažena i osporeni akt poništen zbog nepravilne primjene člana 49. stav 2. i 3. ZUPG i člana 7. i 8. Odluke o legalizaciji te člana 13. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 13/02, 18/07 i 50/10), jer rješenjem od 12.12.2002. godine nije odlučeno o kakvom pravu ili obavezi stranke pa isto nije postalo pravosnažno u materijalno- pravnom smislu.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev zainteresovanog lica odbija, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbi člana 49. a stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev zainteresovanog lica odbijen pa proizlazi da on nije uspio u ovom upravnom sporu.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić